

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

ARA: 30 FILLÉR

1963. JANUÁR

POSTÁSOK HŐSIES KÜZDELME A ZORD IDŐJÁRÁSSAL

Sajnos, a télnek nemcsak barátságos, ajándékosztogató apója van, hanem szigorú tábornoka is. Ámbár az elmúlt években nem lehetett panaszunk ellene, beérte langyos támadásokkal. Hanem az idei téli időszakban, mintha csak erre tartogatla volna az erejét, egyre-másra indítja ki-méltetlen támadásait. Január 12-én kezdődött a második nagyobb offenzívája, és fokozódó erősséggel meg e sorok írásakor is tart. Január 16-án Siklóson már minusz 26 fokra süllyedt a hőmérséklet, a szél szála, s másutt sem mérték minusz 10 foknál kevesebbet. És ebben a zord időben, amikor még rövid időre sem hagyjuk el szívesen a barátságos meleg szobát, szaktársaink közül sokan szinte egész munkaidejüket a szabadban töltik. Nem utolsósorban nekik köszönhetjük, hogy üzemképesek a telefonok, hogy szól a rádió, működik a televízió, és jelentősebb késedelem nélkül mindenki megkapja újságját, táviratát és egyéb postai küldeményeit.

A HIDEGCSÚCSOT tartó Siklós községben működő postahivatalunk tájékoztatása szerint hófúvás nem volt, s így a postaforgalom szinte teljesen zavartalan. A vonatok csaknem menetrendszerűen érkeznek, csak ma (17-én) fordult elő, hogy az egyik mozgóposta a csatlakozást nem tudta megvárni, de a lemaradt zárlatot még a délután folyamán eljuttatták a rendeltetési hivatalhoz. A belterületen a kézbesítés zavartalan, a külterületen azonban a hó késlelteti a kézbesítést. Mindazonáltal Vadász József (kovácsidai) külterületi kézbesítő és társai mindennap eljuttatják az újságokat az előfizetőkhez.

NAGYKANIZSA 1-ben a kézbesítőknek nem adnak teát, mert munkaidejük alatt védett helyeken is megfordulnak. A rendelkezéseknek nem a betűjét, hanem a szellemét tekintve, úgy gondoljuk, hogy 20-25 fokban hidegben kézbesítőinket is megilleti a melegítő ital. — A kanizsaiak egyébként megdicsérik Simon István vezető főkezelő csomagkézbesítőt, aki egyetlen gépkocsijáratával kézbesíti a csomagokat a város egész területén, s idősebb kora és a zord időjárás ellenére mindig hibátlanul dolgozik és kellő időben tér vissza körútjáról.

NAGYKANIZSA 2 dolgozóinak a járatokkal voltak átmeneti nehézségeik, különösen a böhöneyi járatban voltak fennakadások egyes községek megközelíthetlensége miatt. Az autómozgók útját távbeszélőn kért jelentésekkel állandóan figyelemmel kísérték, s az utak megtudakolt járhatósága szerint a hivatalvezető irányította őket, sok esetben kerülő úton. Dicséretes módon segítette a postát a MÁVAUT. Sokszor elvállalták a postanyagok nem rendszeresített menetekkel való szállítását és elvitték az olyan csomagokat is, amelyek nem feleltek meg az autóbuszokon való szállítás előírásainak.

A KÁBELÜZEM munkáját rendkívül hátráltatja a fagy. Még a homokos talajt is csakányozni kell, különben az árokásásnál kiemelt földet, mert a szabadban összefagy. Ilyen körülmények között a teljesí-

mény természetesen csökken, a szokásos 105-110 százalékról 25-40 százalékra. És éppen ebben a kemény időben adódottak halaszthatatlanul sürgős munkák. Ilyen például az Astoria Szállónál készülő aluljáróval kapcsolatos kábelépítés, ahol a többi közművel összehangoltan kell dolgozni. Itt Tóth Miklós munkavezető és brigádja küzd a faggal. Jelei János munkavezető és brigádja pánccal kábel fektet a százhalombattai erőmű számára, igen nehéz körülmények között. Az árokásás nagy nehézségei miatt egyelőre a vasúti töltés átírásán dolgoznak, ahol a kemény fagy kivételesen segíti őket: nincs beomlási veszély.

A fagy sok helyen megrongálja a vízvezeték-hálózatot, és sok gondot okoz a kábelbeázás. Nehéztí a helyzetet, hogy az aknába befolyt és megfagyott vizet nem lehet eltávolítani. Nehéz a lefagyott aknafedelek eltávolítása is.

A behavazott mezőkön alig lehet megtalálni a távkábelek nyomvonalait. Sajópetri mellett Zeve János építészvezető és Sötér László szerelőbrigádja a nagy hidegben és hófúvásban csak kemény küzdelemben tudott egy hibát elhárítani. A dunakeszi beton-elemgyártó üzemnek elfogyott a tüzelője, beszerzési lehetőség nincs, s ez hátráltatja a betonelemek gyártását.

BUDAPEST 114-es postahivatal vezetője, Harsányi Jánosné örömmel közli, hogy a betegek létszáma az átlagosnál kisebb. Úgy látszik, a száraz hideg idő egészséges, és szerencsére nincs járványos influenza. A belterületi kézbesítésben nincs semmi fennakadás, s a zöld övezet kézbesítői is mindennap bejárták területüket.

Minden év decemberében, elsősorban a posta forgalmi dolgozói, nagy feladatok elé néznek: az év végi csúcsforgalom komoly erőfeszítésre készíti őket.

A csúcsforgalom idején a rendelkezésre álló saját erők, eszközök a legkörültekintőbb szervezés és ütemezés mellett sem elegendők. Ezért nincs ilyenkor szabadságolás sem. Külön gondot okoz — főleg a nagyobb hivatalokban —, a dolgozók részére a megfelelő munkakörülmények és munkafeltételek biztosítása. Ebben az időszakban különösen indokolt hogy a párhuzamos szakmai és szakszervezeti szervek még fokozottabb együttműködéssel közös erőfeszítéseket tegyenek a csúcsforgalom minél gördülékenyebb lebonyolítására, a törvénytársak elkerülésére.

Az előző évekhez viszonyítva 1962-ben a felkészülés a bázisadatok figyelembevételével történt.

A Budapesti Postaigazgatóság, együttműködve a többi postaszervekkel (Járműtelep, PEKÚ, Táviróhivatal, stb.) és a szakszervezet budapesti bizottságával, már novemberben intézkedési tervet készített a karácsonyi és újévi forgalom megszervezésére, a tárgyi és személyi feltételek biztosítására. A nagyobb hivatalok az előkészületeket aktivista értekezleten is megvitatták, s ott a dolgozók, szocialista brigádvezetők tapasztalataival kiegészítették.

Emelkedett a kezelt küldemények mennyisége

A csomagforgalom már jóval az ünnepek előtt jelentő-

Darázsi László, Elek János, László István, Sítku András, Baló Ferenc és Mészáros Béláné 8-20 kilométeres körzetben, a hegyvidéken naponta olyan tőrakat tesznek meg, ami nyáron még a kirándulóknak is becsületére válna. Még a 60 éves Bernáth László is mindennap végigjárja körzetét a pasaréti domboz vidéken. Az izletes és gazdag vitamintartalmú csipkebogyó-teát a kézbesítők akár indulás előtt, akár viszont sajnálattal fogyasztják. Hanem a tea nem melegít egész úton: szórmasz sapka vagy fülvédő és kesztyű sokat segítene a külterületen a mostoha időjárásnak kitett kézbesítőkön.

A hivatal táviratkézbesítői a fiatal, sőt, a legfiatalabb korosztályhoz tartoznak, van közöttük 16 éves is. A vezető meg van elégedve velük: gyorsak, pontosak, megbízhatóak, és talán ami a legfontosabb, nagy vigyázattal közlekednek a sok baleseti veszélyt rejtő budapesti utcákon és a hegyvidéken.

Pintér Ferenc motoros kézbesítő éppen kézbesíteni indul. Tetőtől talpig borruha fedti, a vakító hó ellen napseművet tett fel, állat pedig sáljába bugyolálja. Le-hörpint egy csésze meleg teát, motorjára pattan, aztán irány a Szabadság-hegy.

Csak néhány szemelvényt közlünk a forgalom és a munkások dolgozóiak becsületes helytállásáról, de ezek a kis részletek jellemzőek a posta dolgozóinak összességére is.

Köszönet és elismerés illeti meg a szabadban dolgozókat, akik az élvonalban küzdenek Téltábornok kemény támadásai ellen.

Most már azonban a támadásnak fokozatosan lanyhulnia kell, közelednek a rygufakasztó tavaszi napok, amikor a jól végzett munka elégedettségével tekinthetünk majd vissza a mostani zord napokra.

Nagykanizsa Fenntartási üzem területén a mostani időjárás tömegzavarokat nem okozott, az utóbbi napokban mindössze 18 helyi közli zavar volt. Az elhárítást úgy szervezték meg, hogy a reggel induló vonatokon minden irányban elindítottak egy-egy dolgozót, aki az utolsó peronról figyelte a hálózatot, s útjának végcéljáról azonnal jelentette a megfigyelt szakadásokat. A jelentések alapján irányították a zavarelhárítókat, akik közül kiemelkedő munkát végzett: Pálfi György, Korcsmáros János, Béri György vonalfelügyelő, Pfeiffer András munkavezető, valamint Szinc János és Horváth János hálózatszerelő szakmunkás.

A KRISZTINA TÁVBESZÉLŐ ÜZEM

Építési osztályának a 0-ás díj-övhöz tartozó légvezetékes hálózat okozott súlyos gondokat. A Hármashatár-hegyen és a Szabadság-hegyen rongálódott meg nagyobb mértékben a hálózat. Nagy István és Baumgartner Géza vonalmentes-terek, M. Nagy Sándor, Kardos Károly, Szelmann Antal vonalfelügyelők, Bogdányi Béni, id. Lánosz József, Patai József és Kristóf Ferenc hálózatszerelők élen jártak a helyreállítási munkában.

Kindierszky—Benda

A társadalmi aktivisták szerepe a szakszervezet munkájában

A szakszervezetek tevékenysége ma már a dolgozókat közvetlenül vagy közvetve érintő, szinte valamennyi területre kiterjed. Az ezzel kapcsolatos feladatokat úgy tudjuk meg jobban megoldani, ha minél több társadalmi aktivista rendszeresen részt vesz a szakszervezeti munkában.

A budapesti bizottság sokrétű tevékenységében széleskörű aktivistahálózatra támaszkodik. Ma már 9 munkabizottságban több, mint 200 társadalmi aktivista nyújt segítséget. Sok száz aktivista pedig az alapszervezeteknél tevékenykedik. Fáradhatatlan, odaadó munkájukkal hozzájárulnak a dolgozók élet- és munkakörülményeinek további javulásához, a posta gazdasági eredményeinek növeléséhez.

A társadalmi munkabizottságok egyre nagyobb szerepet töltenek be. Például a budapesti bizottság mellett az egyes kérdésekben döntést hoz, az esetek többségében meghallgatja és figyelembe veszi a munkabizottságok javaslatait, észrevételeit, annál is inkább, mert állásfoglalá-

saikat komoly felelősségtudat és körültekintés jellemzi.

A társadalmi aktivisták önzetlen munkájukkal kiérdemelték munkatársaik és a szakszervezeti vezetők elismerését. A budapesti bizottság köszönetét juttatta kifejezésre azon keresztül is, hogy a rendelkezésre álló lehetőségeken belül tárgyalásban részesítette a munkabizottságok tagjainak egy részét. December hónapban pedig két alkalommal — szakszervezetünk székházának színháztermében, neves fővárosi művészek fellépésével — műsoros estet rendezett a tisztelőikre.

Ismételten köszönetet mondunk a szaktársainknak és szaktársainknak eddig végzett eredményes munkájukért, s kérjük, hogy aktív részvételükkel, gyakorlati tapasztalataikkal a jövőben is segítsék a budapesti bizottság előtt álló feladatoknak olyan módon való megvalósítását, hogy az valamennyi postás dolgozó élet- és munkakörülményeinek további javulását, a posta eredményeinek fokozását eredményezze.

Tíz esztendő

a Központi Táviróhivatal életében

Tíz évvel ezelőtt vált ki a felügyelőhivatali szervezeti egységből és alakult újja szervezettileg a Központi Táviróhivatal. Az elmúlt tíz esztendő a nagy fejlődés, a jó eredmények időszaka volt. Ezalatt megtette kötelességét a Központi Táviróhivatal minden dolgozója. A jól végzett munkát bizonyítja a tizenháromszoros elüzem kitüntetés, a három Minisztertanács-SZOT vándorzás, az 51 „Posta Kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetés, a két „Szocialista Munkáért” érdemérem a két „Munka Érdemérem” és a kiosztott, mintegy félmillió forint jutalom.

E mögött az elismerés mögött nagymértékben a megvalult munka található: a táviratok belkezelési ideje lecsökkent, a hibásan leültött betűk mennyisége a 10 év előttihez képest töredékére esett le. A betűleltési sebesség megnövekedett. A táviróberendezések jószágoka megjavult. Az üzemkiesés ideje évről évre kisebb. A forgalom és a fenntartott berendezések mennyisége

nagymértékben emelkedett. Az egy főre eső teljes teljesítményi érték jóval meghaladja a 10 év előtti.

A tízéves évforduló küszöbén meg kell emlékeznünk a hivatal előtt álló közvetlen feladatokról. A tennivalókat nagymértékben megszabja a szolgáltatásainkat igénybe vevő szervek, vállalatok és magánszemélyek velünk szemben támasztott mind nagyobb és nagyobb igénye, a forgalmi munka nagyobb tömege és jobb minőség kívánalma. Megszabja feladatainkat a második ötéves terv keretében várható beruházások is. Az előfizetői nemzetközi távvalásztás létesítése, az áttáviratoztató kiküszöbölő TGX központ és hálózat létesítése a telephálózat fejlesztése, a táviratközvetítő (02) munkahelyi számának felemelése mind olyan feladatok, amelyek az elkövetkező 10 évre — az elmúltéhoz hasonlóan — sok alkalmat adnak a Központi Táviróhivatal dolgozóinak és vezetőinek még nagyobb teljesítményekre. Kálmán Béla

Sikeres volt az év végi csúcsforgalom lebonyolítása

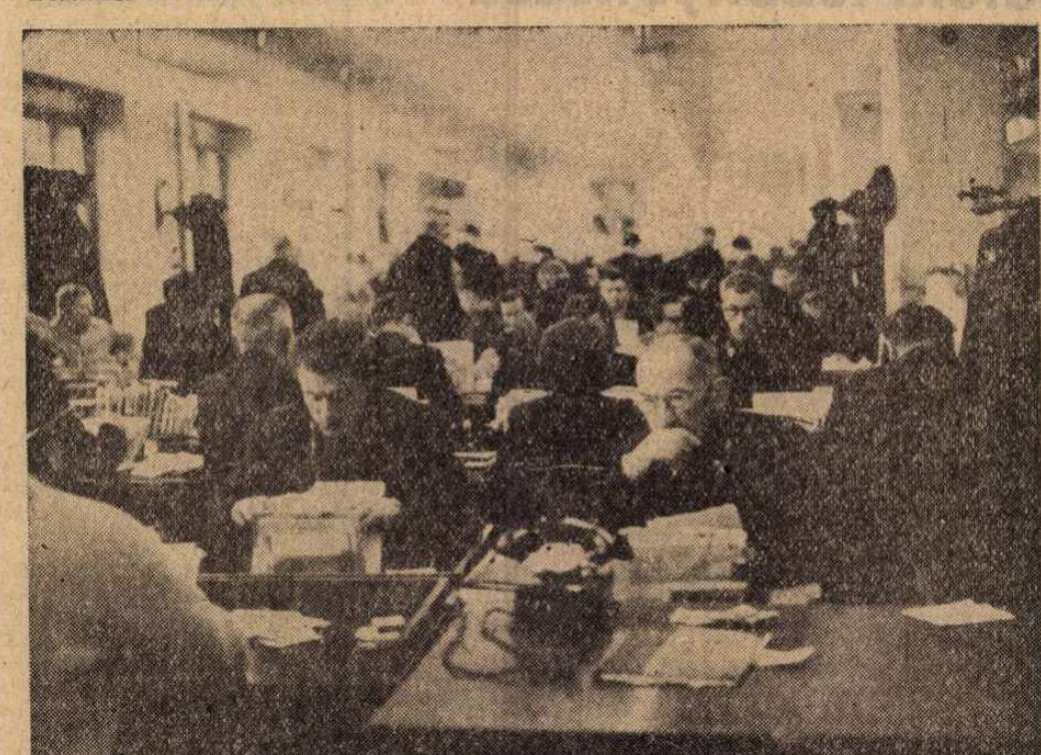
sen megnőtt. A Bp. 78., és Bp. 62-es hivatal dolgozói december 18. és 23-a között már 453 800 darab csomagot dolgoztak fel, ami mintegy 40 ezer darabbal volt több, mint az előző év hasonló időszakában.

December 16- és 25-e között

a budapesti címzeteknek összesen 151 700 darab csomagot kézbesítettek. A csomagkézbesítés elsősorban a Bp. 70-es hivatal dolgozóit állította komoly feladat elé. Naponta 90-től 140 gépkocsival látták el a kézbesítést, sőt, december 22-én, 23-án 170

gépkocsira volt szükség. A legtöbb csomagot, 20 734 darabot, december 22-én kézbesítette a hivatal. A külföldről érkezett csomagok mennyisége a bázishoz képest ugyan csak emelkedett 61 ezerről 65 ezerre.

A Bp. 72-es postahivatalnak

A Bp. 114-es sz. postahivatal kézbesítőterme zsúfolásig telt az indulás előtt

10 nap alatt 22 823 000, míg a Bp. 62-es hivatalnak 10 396 000 darab levelet kellett feldolgoznia megfizetett munkával.

A felvétel területén a megnövekedett forgalom általában egyenletesen alakult. Kiguró felfutások nem igen fordultak elő.

Több hivatalnál, így a Bp. 62., 80., 66-nál stb. emelkedett az eladott értékekkel névértéke is. A képeslap árusítás felfutását bizonyítja az is, hogy több hivatal kétszer, háromszor is pórtrendelést eszközölt. Megjegyezzük azonban, hogy az automaták igénybevétele, és az ebből származó bevétel nem volt kielégítő sem a Bp. 62-es, sem a Bp. 72-es hivatalnál.

Bár az összesített adatok még nem állnak rendelkezésünkre, egyes hivatalok eredményei azonban arra engednek következtetni, hogy a bevételi tervek is kedvezően alakultak és a vártnál nagyobb eredmények születtek.

A forgalom minden eddiginél zavartalanabbul bonyolódott le

A megnövekedett forgalom, a kezelt küldemények mennyiségének emelkedése ellenére, ez volt az első év, amikor a legkevesebb torlódás, zavar, vagy kapkodás fordult elő. Ezt a jobb felkészüléssel, a jó munkaszervezéssel, és a dolgozók fegyelmezett magatartása révén tudták elérni.

Csaknem minden hivatalnál tapasztaltuk, hogy a vezetők és a dolgozók igen jól együttműködtek, kölcsönösen segítettek egymás munkáját. (Folytatása a 2. oldalon)

Számvetés az eddig végzett munkáról

KÜLDÖTTKÖZGYŰLÉST TARTOTT A BUDAPESTI BIZOTTSÁG

A szakszervezeti szervek egyre jobban igénylik a szervezett dolgozók véleményét, és mind nagyobb gondot fordítanak a hasznos javaslatok megvalósítására. A Postások Szakszervezete Budapesti Bizottságának 1962. áprilisi küldöttközgyűlése határozatilag kimondta, hogy legkésőbb 1963. április 11-ig ismét össze kell hívni a közgyűlés küldötteit, ahol a budapesti bizottságnak be kell számolnia a küldötttervezet határozatainak végrehajtásáról. — Ez is a szakszervezeti demokrácia kiszélesítését, érvényesülését igazolja.

A budapesti küldötttervezet ez év január 11-én ült össze, melyen Csorba József, a budapesti bizottság titkára számolt be. Az értekezleten megjelent és felszólalt Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter helyettese, és dr. Zsuffa Szabolcs, a Postások Szakszervezetének titkára.

A vitában résztvevők számos olyan javaslatot, észrevételt mondanak el, melyeknek megvalósításával még jobb lehet tenni a budapesti bizottság és az alapszervezetek munkáját.

A küldötttervezet megállapította:

a küldöttközgyűlés óta a budapesti bizottság és a szakszervezeti bizottságok eredményesebben foglalkoztak a postai tervek teljesítésével, a teljesítéseket gátló problémák megoldásával.

A szakszervezeti tisztségviselők ilyen munkájának eredménye megmutatkozott abban is, — a postás dolgozók becsületére legyen mondva —, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt VIII. Kongresszusának tiszteletére a budapesti hivatalokban, üzemekben széles körben bontakozott ki a szocialista munkaverseny. A kongresszus tiszteletére tett vállalásokat az üzemek, hivatalok dolgozói legtöbb helyen — például a Kábelüzemben, a Távközlési Igazgatóságban, a Helyközi Távközlési Igazgatóságban, — túlteljesítették. A budapesti postás dolgozók munkaverseny lendületét mutatja például az is, hogy jelenleg 357 brigád küzd a szocialista cím elnyeréséért, és a szocialista brigád címet elnyertek száma 146-ra emelkedett.

A munkásvédelmi feladatok végrehajtásával — a küldöttközgyűlés óta — lényegesen többet foglalkoztak a szakszervezeti bizottságok, a budapesti bizottság és a szak-

mai vezetők is. E munka eredménye azonban nem mutatkozott meg eléggé a balesetek számának és a balesetekből kifolyólag kiesett munkanapok számának csökkenésében. Például 1962 első három negyedében Budapest területén 259 baleset történt, a kiesett munkánapok száma pedig 5.649 volt. A küldöttközgyűlés ennek okát elsősorban abban látja — és erre felhívta a budapesti bizottság és a szakszervezeti bizottságok figyelmét is — hogy még mindig kevés gondot fordítanak a balesetek megelőzésére. Vonatkozik ez elsősorban a munkásvédelmi eszközök használatának szigorúbb megkövetelésére, a balesetvédelmi oktatások rendszeresebb és színvonalasabb megtartására, de nem utolsósorban a szakszervezeti tisztségviselők nevelő, felvilágosító munkájának fokozására.

Az értekezlet megállapította, hogy

az utóbbi időben a szakszervezeti bizottságok eredményesebben foglalkoznak a dolgozók politikai nevelésével és kulturális igényeik színvonalasabb kielégítésével.

E munkában jelentős szerepet töltötték be a szakszervezeti bizottságok által szervezett ismeretterjesztő előadások, amelyek az elmúlt évben a budapesti postás dolgozók közül közel 18 000-en vettek részt. Ugyanakkor megállapította azt is, hogy az elmúlt időszakban a politikai munka reszortjellegű következtetésében kell megszüntetni. Tovább kell fejleszteni azt a jól bevált módszert, hogy vezetőségi üléseken, bizalmi értekezleteken és taggyűléseken rendszeresen tartanak a dolgozókat is egyre jobban érdeklő kül- és belpolitikai tájékoztatót.

A dolgozók politikai tájékozódását nagymértékben elősegítik a szakszervezeti politikai iskolák is. Például Budapest 42 szakszervezeti bizottság 74 politikai iskolát szervezett, melyeken közel 1500 hallgató vett részt.

Eredményesebben tevékenykedtek a szakszervezeti bizottságok és a budapesti bizottság a dolgozók általános műveltségének emelése érdekében is. Jelzik ezt a következő számok is: a postás dolgozók közül 181-en egyetemen, illetve főiskolán, 1045-en középiskolán, 135-en pedig általános iskolában tanulnak.

A küldötttervezet eredményként ismerte el, hogy **a szakszervezeti bizottságok többsége helyesen foglalkozik a felsőbb szervek és saját alapszervezetük által hozott határozatok végrehajtásával.**

Ugyanakkor felhívta a figyelmet arra, hogy a szakszervezeti bizottságoknak még többet kell tenniük a szakszervezeti demokrácia betartása és továbbfejlesztése érdekében, s ehhez a budapesti bizottságnak erőteljesebb segítséget kell nyújtania. Ez a hiányosság elsősorban a szakszervezeti taggyűlések megtartásában és a tagság véleményének kikérésében mutatkozik meg. A taggyűléseket illetően az értekezlet nemcsak a szakszervezeti bizottságok és a budapesti bizottság, de a szakszervezeti tagság felelősségét is felvette. Számos helyen tapasztalható például, hogy a vezetőség nem tart taggyűlést, nem ad számot a tagságnak a végzett munkáról és ezért a tagság sem vonja felelősségre a vezetőséget.

A küldötttervezet második napirendjének keretén belül megvitatotta a Postások Szakszervezete 1963. március 2-án kezdődő VII. kongresszusának budapesti küldötteit. A szervezett budapesti postás dolgozókat a kongresszuson 82 teljesjogú küldött képviseli.

A MŰSZAKI PROPAGANDA IDŐSZERŰ KÉRDÉSEI

A szakszervezet elnöksége megvizsgálta a műszaki propaganda és ismeretterjesztés helyzetét. A téma igen időszerű napjainkban, mert a posta távlati terveiben szereplő műszaki fejlesztési és termelési feladatok megoldása csak magas szak- és műszaki műveltséggel rendelkező dolgozók tudatos, hatékony közreműködésével valósítható meg.

A szakszervezet szempontjából a kérdés azért fontos, mert a magasabb szak-képzettséggel végzett, eredményesebb munka a társadalmi érdekeken túl, a dolgozók egyéni érdekeinek megvalósítását is elősegíti. Az elnökség abból indult ki, hogy

meg kell teremteni a dolgozók szaktudása és műszaki műveltsége további lehetőségeit.

Már most gondolni kell arra, hogyan, milyen módszerekkel lehet meggyorsítani az új, az élenjáró szakmai tapasztalatok széles körben való ismertetését.

Az elnökség részletesen, behatóan elemezte a műszaki propaganda jelenlegi helyzetét és a további feladatokat. Megállapította, hogy a műszaki propaganda jelenlegi eszközei és formái bizonytalanok fejlődtek. A szakmai kérdéseket tárgyaló szabadkádériak, üzemgazdasági tanfolyamok, üzemi ismeretterjesztő előadások, minden hibájuk ellenére is, kedveztek a dolgozók körében.

A tapasztalatcserék, a művelődési otthonokban megrendezett ankétok, a posta műszaki könyvtárhálózatának szolgáltatásai szintén fejlődtek, alkalmasak a dolgozók szakismeretének és tapasztalatainak bővítésére.

Mindezek azonban kezdeti lépéseknek tekinthetők és így nem mentesek a hibáktól sem. Például a szakmai kérdéseket tárgyaló szabadkádériak megindulásáról sok érdeklődő megértésű időben. Aránylag kevés a szakmai kérdéseket tárgyaló üzemi ismeretterjesztő előadások, ankétok és a jól előkészített tapasztalatcserék száma is. A posta 45 ezer kötetes szak-könyvtári hálózata sincs még kellőképpen kihasználva. Kevés az alapvető és összefoglaló műszaki könyv. Sok elavult szakkönyvünk felújításra vár. A külföldi tapasztalatok felhasználása sem elégséges.

Az akadályozó tényezők feltárása mellett az elnökség megjelölte a műszaki propaganda, a szakmai ismeretek terjesztésének további útját.

Ezek közül a legfontosabb tennivalók a következők: A szakszervezeti szervek — a központtól az alapszervezetig — a szakmai vezetéssel együttműködve, előre határozzák, tervezik meg a műszaki propagandával kapcsolatos feladataikat.

Meg kell szüntetni azt a helytelen szemléletet, hogy a műszaki propaganda csak a posta műszaki ágazatára

vonatkozik, és gondoskodni kell arról, hogy a forgalmi dolgozók is megismerkedhessenek az élenjáró munkamódszerekkel és tapasztalatokkal.

Tovább kell fejleszteni a műszaki propagandának azokat a módszereit, amelyek a szervezett továbbképzésben részt nem vevő dolgozók szakismeretének bővítésére alkalmasak. A szabadkádériaknak a színvonalat emelése mellett több évre szóló tematika kerül kidolgozásra. A legértékesebb előadásokat a vezérigazgatóság nyomtatásában is megjeleníteni, ami lehetővé teszi az előadásokon részt nem vett dolgozók tájékoztatását is. A vezérigazgatóság meggyorsítja a szakkönyvek kiadását és tervezi a technikai tan-könyvek nagy példányszám-ban való megjelenítését is.

A külföldi tapasztalatok felkutatása és terjesztése érdekében a posta dokumentációs központjának feladatait jelentősen megnövelnek. Széles körben ismerettni kell a dokumentációs központ és a központi műszaki könyvtár szolgáltatásait és ezek igénybevételének módjait, hogy például a cikk- és címfordítások minden érdeklődő eljussanak. A nyelvismeret megkönnyíti a külföldi anyag felhasználását, ezért több támogatást fognak nyújtani a nyelvtanulóknak. Az orosz nyelv elsajátítására külön gondot fognak fordítani. A műszaki és a szakszervezeti könyvtáraknak gondoskodniuk kell arról, hogy a dolgozók minden szakkönyv-igényét kielégítsék, és népszerűsítsék az újonnan megjelenő szakkönyveket.

A tapasztalatcserék igen fontos eszközei a szakmai ismeretek terjesztésének. Fontos feladata a szakszervezeti szerveknek és a szakvezetőknek, hogy számukban is, de különösen előkészítésükben javítsák a tapasztalatcserék színvonalát.

Az elnökség természetesen részletesebben, sokoldalúban vitatta meg a műszaki propaganda aktuális kérdéseit, mint ahogyan itt vázoltuk. Határozatai lehetővé fogják tenni, hogy a szakmai kérdések iránt érdeklődők már eddig is népes tábora tovább növekedjen, és így az új, a gazdaságosabb, könnyebb munkamódszerek kutatása, azok alkalmazása országsszerte gyorsan elterjedjen.

K. I.

Milyen feladatot lát el a műszaki szakosztály?

Csakhamar nyilvánvaló lett, hogy a feladatok: egyedül a műszaki tanács jól megoldani nem tudja. Ezért 1960 decemberében az elnökségünk határozata alapján az eddig külön működő műszerész, gépjárművezető, szakkommunikációs, hálózatepitési és szerelőcsoportok beolvadtak a műszaki tanácsba és mint műszaki szakosztály folytatták tovább munkájukat.

A műszaki szakosztály feladatát tűzte ki, hogy ismereti a műszaki dolgozókkal a posta távlati és 5 éves terveit és ennek megoldását azáltal is elősegíti, hogy a műszaki bizottságoknak a tervekre vonatkozó javaslatait kikéri és gondoskodik azoknak a felsőbb szervek elé való terjesztéséről. Előmozdítja a szakszervezeti kongresszus határozatainak betartását, végzi az elnökségtől kapott feladatokat. Támogatja a SZOT műszaki és gazdasági tanácsának munkáját, elősegíti a szakmai felkészültséget és figyelemmel kíséri a műszaki dolgozók érdekvédelmi ügyeit.

A kitűzött feladatok nagy részét a műszaki szakosztály elvégezte. Jelenlegi legnagyobb feladata a posta 20 éves távlati tervének előkészítése, és a harmadik 5 éves terv feladataira való felkészülés. Ebben a munkában számít a szakosztály a szakszervezeti bizottságok mellett működő műszaki bizottságok segítségére. Ezt Budapest eddig meg is kapta, azonban egyes kivételektől eltekintve, nélkülözi a vidéki műszaki bizottságok támogatását. Több vidéki műszaki bizottság még a munkatervet sem állította össze és működésében hanyatlás észlelhető.

Az előttünk álló nagy feladatok sikeres elvégzése érdekében a műszaki szakosztály a posta vezetőségével együtt, a közel jövőben országos értekezlet egybehívását tervezi, melyen a posta vezetősége ismertetni fogja az előttünk álló feladatokat. A műszaki szakosztály vázolja majd a létszám, szakértelm stb. problémákat. Elő fogja terjesztetni

javaslatait és azokat vitára bocsátja.

A szóbanlevő javaslat igényelt a műszaki bizottságoknak és a műszaki bizottságok vezetőjének az értekezletre meg fogja hívni.

A szakosztály reméli, hogy az ismertetésre kerülő nagy feladatok felkeltik a műszaki dolgozók alkotásvágyát, kiváltják érdekes hozzászólásaikat, és fokozott munkával segítik a műszaki bizottságokat.

Brebovszky Jenő,

a műszaki szakosztály elnöke

Az 1963. évi tervét kezdetén

A postaszervek vezetőinek többsége már ismeri az 1963. évi tervét, vagy tervirányzatjait. Ennek a munkaerő-letükre történő bontása után a helyi, konkrét feladatokat lehetőleg minél érthetőbben, nemcsak a számadatok fejszolásával — kell ismertetni.

Az 1963. évi tervét kezdetén a termelési tanácsokhoz igen sok feladat hárul. Foglalkozni kell az 1962. évi terv és a munkaverseny-vállalások teljesítésének eredményeivel, az üzem-céltűzések teljesítésének alakulásával, az 1963. évi tervet részletes ismertetésével, a dolgozók munkaverseny-vállalásainak kialakításához szükséges előfeltételek biztosításával, a versenyben elért eredmények alapján a kiváló dolgozó és a szocialista brigád cím kitüntetések adományozásának elbírálásával, és az éves vállalatok kialakításával.

Mindenütt helyileg kell eldönteni, hogy szükséges-e külön rendkívüli tervismertető termelési tanácskozást tartani, amelyen csak az 1963. évi tervet és feladatokat ismeretik, s egy másik termelési tanácskozáson pedig az 1962. évi eredményekkel, a munkaverseny helyzetével, a különböző kitüntetések feletti döntéssel foglalkoznának. Ugyanis a sok feladat a sok tennivaló megbeszélése miatt egy ta-

nácskozás időtartama túl hosszú lenne.

Az évi feladatok, tervek végrehajtása annál eredményesebb lesz, minél előbb megvitatták a dolgozókkal. Heyes, ha a tervismertető termelési tanácskozásokat február közepéig megtartják, hogy még a hónap végéig legyen idő a postaszerv éves tervének a dolgozók vállalásai alapján történő kialakításához.

A tervismertető termelési tanácskozásokon mind a gazdasági vezetők, mind a szakszervezeti tisztségviselők személyes segítségnyújtással, tanácsokkal segítik a dolgozókat a munkaverseny-vállalások kialakításában. A dolgozók figyelmét irányítsák azokra a versenyformákra, amelyek eddig legjobban segítették a feladatokat végrehajtását. A szakszervezeti tisztségviselők ügyeljenek arra, hogy a szakvezetés nyújtson segítséget a dolgozók vállalásainak megtételéhez és biztosítsa azok teljesítéséhez az előfeltételeket.

Gondoskodjanak arról, hogy a termelési tanácskozások döntéseit és a dolgozók elfogadható javaslatait a szakmai vezetők meg is valósítsák. Segítsék és ellenőrizzék az 1962/1963. sz. munkaverseny-szervezésről szóló határozatban előírtak betartását, hogy annak elvei a gyakorlatban érvényre is jussanak.

Szilasi Gyula

Sikeres volt az év végi csúcsforgalom lebonyolítása

(Folytatás az 1. oldalról)

A Bp. 78-as hivatal jó munkaszervezéssel biztosította, hogy a peremhivatalok csomagjait külön helyiségben dolgozták fel, a hivatalokhoz történő szállítását az éjszakai műszakban is biztosították. Így az érdeklő hivatalok időben megkapták azokat a csomagokat, amelyeket kézbesítésre elő kellett készíteniük.

A forgalom a tervezés helyességét igazolta

A Járműtelep forgalmi szervezete az év együttműködés nagyban elősegítette a forgalom sikeres lebonyolítását, mert az igényelt gépkocsikat a Járműtelep időben rendelkezésre bocsátotta.

Az előzetes tervezésnek megfelelően alakult a forgalom lebonyolítása, illetőleg a küldemények feldolgozása. Lényegesen jobb volt a Bp. 70-e. postahivatal munkaszervezése is, mint az előző években. amit bizonyít például hogy a csomagkézbesítők naponta korábban számoltak le. Helyesen bízták az az intézkedés is,

hogy a kisegítő munkaerőket a nappali órákban is foglalkoztatták. Ezáltal természetesebben volt a munkájuk. December végén például 8 ezerrel kevesebb volt a vámkészletlen csomagok száma, mint az előző évben, annak ellenére, hogy lényegesen növekedett a feldolgozásra váró küldemények darabszáma.

Hiányosságokkal is találkozunk

Nem azokról kívánunk említést tenni, amelyek a feladatok megnövekedéséből származnak, mint például a sorbanállások stb., azonban azokra fel kell hívni az illetékesek figyelmét, melyek kis körülményekkel, vagy jobb szervezéssel elkerülhetőek lettek volna. Ilyen a Bp. 62-es hivatal fűtésének kérdése, ahová az éjszakai órákban közösen ellátogattunk az igazgatóság forgalmi osztály vezetőjével, majd az igazgatóság helyettes vezetőjével. Mindkét alkalommal hidegek voltak a fűtőtestek. A dolgozók joggal panaszkodtak és méltatlankodtak.

A Bp. 72-es postahivatalban a kézikocsik, amelyek rendelkezésre álltak, még a rendes forgalom lebonyolítására sem lettek volna elegendők.

Csepelen megtörtént, hogy sürgős táviratok maradtak másnap kézbesítésre. A jövőben megfontolandó, hogy a táviratkézbesítők átadják-e a csomagkézbesítés kisegítésére.

A szakszervezeti bizottságok sokkal több segítséget adtak a forgalom lebonyolításához, mint a korábbi években. Az ő munkájuk is hozzájárult a jobb eredmények eléréséhez.

A tapasztalatokat — minden szinten — feltétlenül alaposan elemezní, összegezni kell, amelyekből megfelelő következtetések lehet majd levonni az idei feladatok sikeres megszervezéséhez és lebonyolításához.

A dolgozókat és vezetőket egyaránt dicséréti illetékesek és becsületes munkájukért, helytállásukért, a csúcsforgalom sikeres és eredményes lebonyolításáért.

Kovács József

POSTÁS HÉTKÖZNAPOK

Amit szóvátesznek a dolgozók a Bp. 78. sz. postahivatalban

A dolgozók részéről sorozatosan elhangzott panaszok és bejelentések nyomán felkerestük a Bp. 78. sz. postahivatalt, hogy személyesen győződjünk meg azokról a hiányosságokról, amelyek a hivatalnál foglalkoztatott dolgozók munkáját hosszú idő óta jelentősen befolyásolják, egészségi állapotukra káros hatással vannak.

A panaszok nagy része jogos

Erről mi is meggyőződünk. A postaépület tatarozása évek óta húzódik. Ez már oda vezetett, hogy a munkahelyek beáznak, az egészségre károsak váltak. A szállítandó csomagokban pedig az elázás miatt kár keletkezik. Nem is beszélve arról, hogy a teljesen elázott falakban lévő villamos vezetékek súlyos baleseti veszélyt jelentenek. Az építkezési, tatarozási munkák évről évre azzal az indokolással maradnak el, hogy egy általános nagy munkával foglalkoznak a Bp. 70. sz. postahivattal együtt — azokat megoldani.

A szakszervezeti bizottság véleménye szerint azonban vannak olyan balesetveszélyes területek, amelyek felszámolásával nem kellene várni a nagy munkák idejéig. Pl. az egyes számú postavágány mellett lévő peron szegélygerendái egyes helyeken mozognak, máshol teljesen hiányoznak. A peron felszíne gödrös, a szénrakárnál keskeny és eltörredezett, szintkülönbség van a beton és a mellette lévő talaj között. A megrakott kárikocsiakat ilyen úton mozgattatni nehéz és balesetveszélyes.

Vannak egyéb panaszok is. Igen sok gondot okoz a Budapest Déli pályaudvari ki- és bejárati utakon dolgozók munkájával való ellátása. A mozgópostakocsik fűtése sem megoldott még teljes mértékben. Nem beszélve arról, hogy a csomagrakodók várakozási helyiségének fűtését is csak kb. egy hónappal ezelőtt oldották meg.

Az egész hivatalra jellemző, hogy

a munkahelyek igen zsúfoltak,

az öltözők kicsik. Az öltözőszekrényeket is alig tudják elhelyezni, nemhogy még új szekrényekről tudjanak gondoskodni, pedig 30–35 embernek nincs öltözőszekrény.

Véleményünk szerint ez is annak a következménye, hogy a mozgóposta-főnökség előtt álló szakmai feladatok sokasodásával a helyiséggé igény is növekedett. Ez pedig a szociális létesítmények rováására történt.

Ezek csak kiragadott részek a beérkezett panaszokból, a munkahelyek állapotáról, de ebből is kitűnik, hogy az amúgy is nehéz, fáradságos fizikai munkát egyre nehezebb körülmények között végzik.

A dolgozók megértik azt, hogy egy nagyobb mértékű átalakítás előtt nem lehet az összes egészségtelen, korszerűtlen munkahelyet márcól-holnapra megváltoztatni. Azt viszont joggal elvárják, hogy a Budapesti

Postaigazgatóság és közvetlen vezetőik többet törődjenek a problémák ideiglenes megoldásával.

A Bp. 78. sz. postahivatal dolgozói a maguk részéről mindent megtesznek az előttük álló feladatok végrehajtásáért, de ugyanezt kívánják a posta vezetőitől is. Ezzel mi is egyetértünk, de annál is inkább, mert azt tapasztaltuk, hogy a hivatal vezetése és a szakszervezeti bizottsága körültekintőbb munkával néhány kérdést helyben is megoldhatna. Nem szükséges minden esetben felsőbb utasításra vagy engedélyre várni.

Jóllehet a hivatal vezetése és a szakszervezeti bizottság egyes kérdések megoldására tett erőfeszítése hiábavaló volt, mert

a felsőbb szervek részéről nem minden esetben történt meg a kellő intézkedés.

Igy pl. többször kérték már, hogy a gépkocsikban elhelyezett poroltó-készülékeket a jelenlegi helyéről más, alkalmasabb helyre szereljék át, mivel a járatkísérőket baleseti veszélynek teszik ki.

Többször kifogásolták, hogy a nagyalakú, súlyos értékű cikkek vasládákat vonják ki a forgalomból és helyettük könnyebb burkolású tartályokat rendszeresítsenek (vizesítő, vízszoncsák, alumíniumdoboz stb.). Ugyanis ezeknek a vasládáknak a súlya üresen is 20–25 kilogramm, megrakva pedig 50 kilogramm felül is van. Ezeket egy ember mozgatja

a szállítás különböző fázisaiban. Ez, mint már nem egyszer meg is történt, balesetet vagy baleseti veszélyt idézett elő. Az intézkedések elmulasztását a dolgozók már többször is kifogásolták.

Természetesen, ezek már olyan problémák, amelyek erőiket meghaladják és felsőbb megoldást igényelnek.

Ismerve a mozgópostás dolgozók nehéz munkáját, egészségtelen munkakörülményeiket, indokolt, hogy mind a Postavezérgazgatóság, mind a szakszervezet a lehető legnagyobb segítséget nyújtsa gondjaik megoldására. **Orbán Sándor**

Búcsú a Posta Központi Leszámloló Hivatalától

Búcsúvacsorán vettek részt megválnak Óbudától és átköltöznek a Ferenc Távbeszélő Központ újonnan épült, ré-
szükre fenntartott részlegébe.

Hogyan jutottunk el idáig?

A Vas megyei IV–VI. osztályú postahivatalok és a műszaki szervek az 1962-es versenyévben kivétel nélkül részt vettek az 1022/1961. M. T. és SZOT közös határozata alapján a Soproni Postaigazgatóság által kezdeményezett, az igazgatóság „kiváló hivatala” címért folyó versenyben. Kishivatalaink közül azonban kezdetben mindössze 72 százeléket, körülbelül 140 kishivalt tudtunk a versenybe bevonni. Annak ellenére hogy területi szinten a másik két megyéhez viszonyítva ez a szám — százalékos arányt tekintve — viszonylag magas volt, az eredmények korántsem voltak elégedettek. Tudtuk, hogy ennél sokkal többet is el lehet érni, de ehhez meg kellett találnunk a megfelelő módot.

Sok fejtörésbe, nagyon sok kishivatali dolgozóval folytatott hosszas eszmecserebe került, de megtaláltuk a helyes módszert.

A munkaversenyben való részvételtől mereven elzárkózó kishivatali dolgozók között a legtöbbben régi több évtizedes gyakorlattal rendelkező, kiváló szakmai munkát végző szakértárs voltak, akik semmi célját nem látták a munkaversenynek. Többé-kevésbé jól elvégezték szakmai feladatukat, de nem érezték eléggé szívügyüknak a növekvő feladatok teljesítését, illetve túlteljesítését.

Olyan értesítéseket is kaptunk, hogy ezekkel a dolgozókkal nem sok értelme van a további foglalkozásnak. Mégis felkerestük azokat, akiknek meggyőzését legnehezebbnek tartottuk. Nagy volt a csodálkozás, amikor szinte kivétel nélkül az őszinte, helyes beszélgetés után mindenhol határozott ígéretet tettek a versenyhez való csatlakozásra.

Csoda történt?

Egyáltalán nem. Csak megvilágítottuk a kishivatali dolgozók előtt, hogy nélkülük nem tudunk semmire sem menni. Az igaz, hogy a bevétel és a hirtelven teljesítés zömmel a nagy- és középvivatali dolgozók vállán nyugszik, de a még fennmaradó jelentős hányad teljesítése a kishivatali dolgozóktól függ. Amikor tudatára ébredtek teljesítményük fontossága alapján arra, hogy

nélkülük nincsen tervteljesítés,

amikor látták, hogy a közép- és nagyhivatali dolgozók sem-

mel sem végeznek fontosabb és felelősségteljesebb munkát mint ők, amikor éreztettük velük, hogy az ő erőfeszítésükre is szükség van, már nem kellett tovább meggyőzni őket a munkaversenyben való részvételre.

Persze az ígéret nem minden.

figyelemmel kísértük a valórávást is.

Az elmúlt év második negyedétől kezdve a munkaversenyhez csatlakozott postaszervek versenyvállalásának teljesítését tartalmazó jelentéseket nem közvetlenül a postaigazgatósághoz, hanem új módszerrel, az alapszervi termelés-bérfelelősökhöz küldték, s onnan összegyűjtve kerültek tovább a postaigazgatósághoz. E kis változtatással kettős eredményt értünk el: egyrészt az alapszervi tisztviselők figyelemmel tudták kísérni a hozzájuk tartozó postaszervek versenyeredmé-

nyeit, másrészt megszüntették a hiányos adatszolgáltatást.

A helyszíni, helyes módszerrel végzett egyéni meggyőzés, és az alapszervek fokozottabb bevonása a munkaverseny-eredmények feldolgozásába, eredményezte, hogy a kishivatali dolgozók a verseny kezdetekor a 72 százalékos részvételi aránnyal szemben jelenleg több mint 90 százalékban vesznek részt a munkaversenyben.

Az elért eredményeinkkel még mindig nem vagyunk elégedettek. Semmiesetre sem törekszünk arra, hogy megyérjen minden postaszerve és dolgozója versenyben legyen, de 1963-ban szeretnénk elérni, hogy egyetlen olyan postaszerv se legyen Vas megyében, ahol a postás dolgozók ne látnák tisztán a munkaverseny fontosságát, s annak eredményfokozó erejét.

Mihály Józsefné

a Postások Szakszervezete Vas megyei Bizottsága MB titkára

Jól sikerült bizalmi oktatás — magasabb színvonalú munka

A bizalmi oktatást Szombathelyen négy előadással, Celldömölk és Sárvár szb-nél két előadással rendeztük meg.

Azokat a bizalmiakat, akik a járási oktatásán nem tudtak megjelenni valamely oknál fogva, beosztottuk egy másik járáshoz, hogy biztosítsuk képzésüket. A megjelennél komolyabb hiba nem volt, csupán a Műszaki és a Szombathely 2. szb-nél volt probléma, ahol februárban a kimaradt bizalmiak részére esti oktatást indítottunk.

A járási csoportok bizalmi oktatását egynapos szolgálatmentességgel a járási és a megyei székhelyeken tartottuk. Oktatóknak a legnagyobb mozgalmi ismerettel rendelkező elvtársakat kértük fel, akik lelkiismeretesen végezték ezt a fontos munkát.

A bizalmiak egyöntetű véleménye az volt, hogy ilyen alapos oktatást még nem kaptak. Sajnos, azt is megállapítottuk, hogy a bizalmiak nagyobb része nem volt tisztában teendőivel. Ennek nemcsak eddigi oktatásunk fogvatartóssága volt az oka, hanem egyes bizalmiaknak olyan passzivitása is, hogy még a kézikönyvet sem olvasták el, és így nem ismerték feladataikat.

Egyöntetűen bebizonyosodott, hogy pl. a besorolásoknál a bizalmiakat a szakmai vezetőik általában nem kérdezték meg és ezzel kapcsolatban az egyetértési jogot nem gyakorolták. Teendőik döntően a tagdíjbeszedésre, üzemi segélylél a környezetjelentésre, s hasonlókra szorítkoztak.

Az oktatásban résztvevők véleménye szerint sok olyan kérdés vált előtűt világossá, amit eddig nem tudtak. Új ismereteik birtokában ígéretet tettek a munka megjavítására.

Máris tapasztaltuk, hogy a megyében egészen más a bizalmiak munkája.

Megyebizottságunk minden tagját felkértük, hogy a megfelelő alkalmakkor ne mulasszák el a bizalmival való beszélgetést, az aktuális feladatok helyes megoldásához adjanak segítséget, tanácsot.

A bizalmi oktatás szervezését és tapasztalatait jónak tartjuk. Elismerést érdemelnek az előadók: Abért László, Beer László, Korda Frigyes, Takács Ferenc elvtársak. Meg kell említeni, hogy az előadók az egységes tematika alapján a maguk gyakorlati ismeretével gazdagítva tartották meg nagy érdeklődést felkeltő előadásukat. **M. J.**

A mint lapozom a brigádnaplót, az első oldalon 11 mosolygós kép néz velem szembe. A Teréz Távbeszélő Üzem 7 A—1 gépteremének „Békéért-szocializmusér!” szocialista brigádjának tagjai. A képek készítésének idején, 1960-ban, még csak elhatározás volt, ma pedig már valóság a „szocialista” cím kétszeri elnyerése. A szürkeketű napló 3 év történetét mondja el. Mindjárt az elején József Attila örök szép sorai: „Dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes”.

E napló tükrözi egy kis közösség 3 éves munkáját, tanulását, életének egy részét. Lássuk az eseményeket:

A 7 A—1 gépterem kifogástalan működésében nagy része van a brigádnak. A rendszeres, pontos munka az eredmények forrása. A vállalások teljesítésének értékelését fél éves időközönként a naplóban rendre megtalálom. Miről adnak számot? Például a brigád egyik értekezletén alaposan megvitatták egy Tandem áramkörti problémát. A megbízás alapján 1961. augusztus 18-án benyújtott javaslatunkat a Távbeszélő Igazgatóság szeptember 19-én már bevezeti, és az újító brigádat 300 forintot kapott.

Gondolkoztam, nagyobb szakértelemmel dolgozni, többet tudni, egyetemes tudásra szert tenni: ezt a feladatot tűztük maguk elé. A brigád igyekszik ennek is eleget tenni. Jelenleg két brigádat a Puskás Technikumba jár. A többiek vállalása is tudásszomjából, hasznos eredményekről ad számot. Megtanuljuk — ez a szóvalán a legtöbbször szerepel a naplóban — a regiszter áramkört, a Meiss-koffer használatát, az intervallást, 2 darab roncsolásbiztos PBX számmező jelforgó beállítását, pénzbedobó áramkört. És az eredmény:

a brigád tagjai nem egy időben teljesítenek szolgálatot, de alapos tudásukkal számos esetben, komoly segítséget tudnak adni a szakmai vezetőnek a váratlanul fellepő nehézségek megoldásában.

1962 március. Nemzetközi Nőnap. Öntevékenyen, saját pénzükből 23 csokor hóvirágot adnak át az itt dolgozó szaktársnőeknek, és köszöntik őket az ünnep alkalmából. Ennél az eseménynél valami újabb is jelentkezik. A gépteremben dolgozó másik szocialista brigád

tagjai sértve érzik magukat: miért nem ve-

lünk együtt csinálták a meglepetést? — jakszának ki. S ez a „nézeteltérés” újabb viát hoz felszínre. Mivel a Kovács-Brigád is az eredményes, jó munkájával elérte már a szocialista címet, miért ne lehetne tömöriteni a brigádokat, az egész gépterem kollektíváját „szocialistává” tenni? Még nem ért meg ez a kérdés, de már foglalkoztatja a dolgozókat. Újabb előrelépésen törik a fejüket: hogyan lehetne szocialista üzemszert csinálni.

Milyen eseményekről ad még számot a napló?

— A gépteremben dolgozó ipari tanulóknak segítséget adunk vizsgamunkájuk elkészítéséhez.

— A brigádvezető kórházba került, műtétét után közösen meglátogattuk, és örömmelre a velünk egy gépteremben dolgozó másik

szocialista brigád, Kovács elvtárs vezetésével is meglátogatta őt.

— Megnéztük és megvitattuk a szovjet fotókiállításán látottakat.

— Brigádvezetőnk új lakást kapott, a költözködést a brigád eredményesen elvégezte.

A lapokon megannyi kisebb-nagyobb ügyről szóló beszámoló, amelyek összeforrottakba tették a közösséget. Sokat segített ebben a brigád kulturális vállalása is. A lapok arról is számolnak, hogy a 3 év fontosabb

eseményeit a brigád értekezletein megvitattuk, megtanácskoztuk.

A dáci Imre brigádtag ismerteti a „Mai Japán” c. könyv tartalmát. Hozzáértéssel beszél a mű stílusáról, mondánizálójáról. Nem, nem lesz hivatásos kritikus, de olyan jó érzés ilyen dologgal is foglalkozni. S a 3 év alatt megvitattott könyveknek szinte minden egyes trója jelentős. Például Tolstoj, Thomas Mann, Jókai, Móricz Zsigmond, Boris Polevoj, Passuth László és még mások. Így válnak hozzáértő, műveltebb munkásemberekké.

A közösségi munka tapasztalata formálja, fejleszti őket. Egy ilyen állomást a napló így örökíti meg: 1962. február 28-án Derencsér Bálint brigádtagunkat szb-titkárrá, Marosi Józsefet, Demeter Endrét és Szamos Istvánt szb-tagga választotta meg a taggyűlés.

Amiről a brigádnapló mesél

eseményeit a brigád értekezletein megvitattuk, megtanácskoztuk.

A dáci Imre brigádtag ismerteti a „Mai Japán” c. könyv tartalmát. Hozzáértéssel beszél a mű stílusáról, mondánizálójáról. Nem, nem lesz hivatásos kritikus, de olyan jó érzés ilyen dologgal is foglalkozni. S a 3 év alatt megvitattott könyveknek szinte minden egyes trója jelentős. Például Tolstoj, Thomas Mann, Jókai, Móricz Zsigmond, Boris Polevoj, Passuth László és még mások. Így válnak hozzáértő, műveltebb munkásemberekké.

A közösségi munka tapasztalata formálja, fejleszti őket. Egy ilyen állomást a napló így örökíti meg: 1962. február 28-án Derencsér Bálint brigádtagunkat szb-titkárrá, Marosi Józsefet, Demeter Endrét és Szamos Istvánt szb-tagga választotta meg a taggyűlés.

A brigád eredményeit a jó közösségi szellemnek is köszönheti. Segítik őket tanácsaikkal a helyi vezetők és patrónusok, Gelencsér György a Távbeszélő Igazgatóság dolgozója. A segítség kétoldalú. Mert bírálja is a brigádot. Amikor egyik dolgozótársuknak a brigádba történő felvételét elutasították — inak az volt: „Munkája, magatartása ellen kifogás van.” S itt tévedtek, amikor ezt tették. Ma már a brigád is érzi: nem volt helyes a döntésük, mert maguk sem „születtek” szocialista brigádtagnak. A kollektiva ereje pedig ennek a dolgozóknak is nagyobb segítséget tudott volna biztosítani fejlődéséhez.

Derencsér Bálint, az üzem szb-titkára így foglalja össze beszélgetésünket:

Két év után sajnáltam a brigádot otthagyni. De mivel más beosztásba kerültem, kénytelen voltam. „Okleveles” brigádtagságomat azonban az új beosztásomban is hasznosítani kívánom.

— Üzemünkben jelenleg 14 brigád dolgozik, 130 taggal, ennek több mint fele a szocialista címet egyszer vagy kétszer már elnyerte. Most a párt- és gazdasági vezetőkkel közösen azon törik a fejüket, hogyan lehetne kidolgozni a szocialista osztály, üzem cím feltételeit.

Sokan mondhatják, nem nagy dolgok ezek. De jelentősek. Egy-egy kis közösség így formál embereket, kollektívákat, így teremti meg — örömeiken, buktatókon, munkán és tanuláson át — az új típusú szocialista embert.

Alljon itt még a többi eredményesen dolgozó brigádatok neve is: Pécsi Kálmán, Cseh László, Deák Lászlóné, Andrassy Gyula, akik életük egy részét „szürke” naplóba írják, de mégsem szürkén, hanem egyre tartalmasabban élnek. **Török Mihály**

Örvendétes esemény:

tovább fejlődött társadalombiztosításunk

A Magyar Szocialista Munkáspárt VIII. kongresszusán jelentette be Kádár János elvtárs, hogy a „párt mindent megtesz a sokgyermekes családok helyzetének az általában gyorsabb javításáért. Emelni fogjuk a kétgyermekesek családi pótlékát, javítani az öregségi nyugdíjra.”

A Népköztársaság Enköi Tanácsa és a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány a dolgozók betegségi biztosításának módosításáról szóló rendelete, és az alacsony összegű öregségi nyugdíjak emelésére vonatkozó új jogszabályok a kongresszusi

határozatok gyakorlati megvalósítását jelentik.

A rendelet több vonatkozásban kiterjeszti és fejleszti a betegségbiztosítási szolgáltatásokat. Ennek keretében — az eddigiekkel szemben — a kórházi ápolásra szoruló dolgozót időben, korlátozás nélkül kell ingyenes kórházi ápolásban részesíteni.

Az idős, vagy rokkantsági nyugdíjban részesülő dolgozók kívánságát teljesíti az a rendelkezés, amely szerint a nyugdíjasok és családtagjaik az eddigi 30 nap helyett évente 90 napon át részesülhetnek díjtalan kórházi

ápolásban. Ez vonatkozik csaknem 20 ezer postás nyugdíjasra is.

Pártunk és kormányunk fokozott gondot fordított az anya- és csecsemővédelemre. Ennek újabb megnyilvánulása az a jelentős segítség, amelyet az új rendelkezések nyomán a szülő nőknek biztosítanak. Eddig a dolgozó nőket 12 hét szülési szabadság illette meg, melynek időtartamát 20 hétre emelték fel. Így az anyák hosszabb időn át zavartalanul gondoskodhatnak újszülött gyermekük ápolásáról. Rendeljenek, szülés esetén a szülési szabadság — hatósági orvos javaslatára — 4 héttel meghosszabbítható.

A házastársak közül a dolgozó nő kórházi ápolása idején táppénzének 50 százalékát kapta. Annak figyelembevételével, hogy a családtagok eltartása mindkét házastársat egyenlően terheli, a rendelet szerint a dolgozó nőnek kórházi ápolása idejére ugyanúgy mint a dolgozó férfinak — amennyiben eltartásra szoruló családtagja van — táppénzének 80 százalékát biztosítják.

A rokkantsági nyugdíjas évente korábban csak 90, az ipari idénymunkás pedig csak 75 napon át volt táppénzre jogosult. Az új rendelkezés nyomán e korlátozásokat megszüntették azáltal, hogy ugyanolyan időtartamon át részesülhetnek táppénzben, mint a többi dolgozó.

A gyógyászati segédeszközöket és azok javításáért 150

forint értékhatárig a gyógyászati segédeszköz árának 15 százalékát, ezen felül 25 százalékát kellett fizetni. 1963 január 1-től a térítési összeg a gyógyászati segédeszköz áráról függetlenül egységesen 15 százalék.

A kongresszus határozatainak végrehajtásaként a rendelkezés tovább javítja a munkások és alkalmazottak öregségi nyugdíjait. A rendelkezés értelmében 1963 január 1-től az alacsony összegű — 500 forint alatti — öregségi nyugdíjak havi összegét 20 százalékkal emelik.

Amennyiben a nyugdíj összege az emelés után sem éri el a havi 350 forintot, a nyugdíjat 350 forintra kiegészítik. A felemelt nyugdíj összege legfeljebb havi 500 forint lehet.

A rendelkezés nyomán évente csaknem 180 millió forinttal nő az öregségi nyugdíjak száma folyósított nyugdíjak összege.

A Magyar Közlöny 1962. december 24-i számában közzétett társadalombiztosítási rendelet a postás családokat is kedvezően érinti. Mindannyian élvezhetjük pártunk és kormányunk intézkedéseinek nyomán biztosított előnyöket.

Egy hónap telt el Kádár elvtársnak a VIII. kongresszuson elhangzott és már idézett kijelentése óta. Tudtuk, hogy különböző kormányintézkedések történnek népünk szociális helyzetének és egészségügyi ellátásának folyamatos javítására, amelyek az életszínvonalunk emelésének jelentős tényezői. Ez be is következett.

Mindent a szocializmus építésében elért gazdasági sikereink tették lehetővé.

Doroszai György

A szakma ifjú mestere mozgalom továbbfejlesztése érdekében

A postán nem túl hosszú időre tekint vissza a Szakma ifjú mestere mozgalom, de máris sok fiatal viseli büszkén e címet és jelvényt. Ahol a gazdasági vezetők felismerik és helyesen értelmezik a mozgalom jelentőségét, számos olyan fiatalra figyelhetünk fel akikre a posta biztonság számíthat a feladatok megoldásában.

A mozgalmat tekintve Budapest az elmúlt két évben a legjobb eredményt a Budapesti Postaigazgatóság és Távbeszélő Igazgatóság érte el. A Budapesti Postaigazgatósághoz tartozó hivatalokból 1961-ben 181, 1962-ben 232 fiatal jelentkezett a mozgalomba és közülük a jelvényt 51-en szereztek meg. A Távbeszélő Igazgatóság üzeméből 1961-ben 95 fiatal közül 41-en kaptak jelvényt.

Szakszervezetünk elnöksége és a Postavezérgazgatóság, a KISZ Központi Bizottsága egyetértésével 1963. évtől új, egységes szempontok alapján határozza meg a mozgalom további szélesítését. Ezt a mozgalom rohamos fejlődése, a jutalmazás, felkészülések idejében stb. mutatózó problémák sokasága tette szükségessé.

Az új egységes irányelvvel tartalmazó tájékoztató rövidesen eljut az üzemekhez, hivatalokhoz.

Biztosítva van tehát hogy ez évtől a postaszervek figyelembe véve a helyi sajátosságokat, egységes alapokra építik fel a mozgalom további szervezését, fejlesztését.

A fiatalok jó előkészítése a vizsgákra, segítése az eredmények elérésében, szükségessé teszi, hogy felfigyeljünk az előző évben előforduló kedvezőtlen jelenségekre. Például egyes szerveknél problémát okozott a politikai munka feltételeinek kidolgozása. Előfordult az is az 1962. évi vizsgákon hogy a Létszámoló Hivatalnál összeállítás feltételek között egyetlen pont sem volt, amely általános, társadalmi vagy politikai ismereteket követelt volna meg. A postaszervek nemcsak szakmájukhoz kiválóan értő fiatalokat kívánnak nevelni, hanem olyanokat, akik a postai szakutadással az élet minden területén

tén, nem utolsósorban politikai kérdésekben is képesek eligazodni.

Helyesnek tartanánk, ha az üzemi, hivatali KISZ-szervezetek többet foglalkoznának a fiatalokkal. Behatóbban vizsgálják meg a mozgalom szélesítésének lehetőségeit, ellenőrzik és segítik a fiatalok felkészülését. De segítsék azokat is, akiknek év közben családi vagy más okokból nehézségeik vannak. Mindezek nyomán még nagyobb eredményeket érhetünk el a posta, s nem utolsósorban a fiatalok érdekében.

Kiss György

Halottaink

Asztalos József m. szak. kez. (Bp. Távb. Ig.), özv. Áprily Dezsőné p. alk. (Bp. Távb. Ig.) Batki István főfelügy. (Szeged Ig.), Déri György vez. főell. (Szeged Ig.), Dolmány Imre szak. kez. (Dunaújváros), Erhardt Jenő m. s. ell. (Rádió és tv Műsz. Ig.) Gubos Mihály p. alk. (Budapest 62.), Halász Ilona kez. gyak. (Budapest 82.), Hámosi Lászlóné ell. (Helyk. Távb. Ig.), Horváth István m. ell. (PEKÜ) Jenei Károly vez. főkez. (Budapest 78.), Kátóna József vez. főell. (Budapest 70.), Kardos Károlyné hírlapárus (Bp. Ig. Hírlapterj. Üzem) Kálmán Mihály hírlapárus (Csepel I.), Kiss János m. vez. kez. (Bp. Vid. Ig. I. Fenn. Üzem), Kolosár Imre vez. főell. (Budapest 114.), Kovács Ignác hd. alk. (Kp. Hírlap Iroda), Kucsera Imréné p. alk. (Kiskunhalas), Kürnyek Balázs hd. alk. (Apátiásvánfalva), Magosi István vez. kez. (Gyula), Muzslay Lajos vez. főell. (Bp. Vid. Halép. Üzem), Szabó Imre vez. főkez. (Széprém I.), Takács Sándorné hírlapkezb. (Budapest 62.), Varga István m. ell. (Közp. Jármutelep) Weingartner László m. s. ell. (Kp. Javító Üzem).

Eméltüket megőrizzük!

SPORT

HÁRMAN A LEGEREDMÉNYESEBBEK KÖZÜL

Képünkön: Makrai Katalin, Pálkás Ildikó és Hídegkúti Jolán

A Budapesti Postás Sportegyesület vezetése az „1962. évi eredményeinket” felirattal szép sorjegyben adományozott Hídegkúti Jolánnak és Makrai Katalinnak, Pálkás Ildikó pedig értékes ajándékot kapott. Mindhármán a PSE tornász szakosztályának nagy sikerrel szereplő büszkeségei.

Közülük az elmúlt évben Makrai Katalin csodálatos élményben volt része: Egy japán televíziós társaság meghívására november 24-től december 14-ig Tokióban és több más japán városban versenyeken, tornabemutatókon vett részt.

Hogy mit jelentett ilyen élményekben teli út a 17 éves gimnazistának? — elképzelhetik. Most, amikor beszélgünk közöttük, az események újra felidőzi, ragyogó arccal, áradó örömmel mesél:

— Délután 11 órakor indulunk egy 140 személyes repülőgéppel. Utunk állomásai Frankfurt, München, Izstambul, Beirouth, Teherán, Uj-Delhi, Bankong, Honkong és Tokió volt. A fél világot átrepültük. Csodálatos látványok sokasága, annyi sok élmény tárul elénk, amelyeket képtelen az ember maradéktalanul befogadni.

— Tokióban szívélyes fogadtatásban volt részünk. Aztán elkezdődtek a versenyek, a bemutatások, amelyeken egy alkalommal a korláton második, a többi versenyeken pedig összetettben általában a negyedik helyen végeztem.

— Ennyire távol a hazától tapasztaltuk igazán, hogy milyen sokatérőek a baráti sporttalálkozók. Japánban számos olyan emberrel találkoztunk, akik csak a velünk való ismeretség révén tudták meg, hogy valahol Európában magyarok is élnek. Felemelő érzés volt számunkra ez a küldetés, hiszen nagyon sok barátot szereztünk hazánknak.

— Hogy mi mindent láttunk? Sorra mind elmondani hosszú lenne. Csúpn néhány jellemző epizódot említek meg:

— Feltűnt nekünk, hogy itt a nők kimonóban, papucsban sétálnak az utcán, és olyan sok közöttük a hajlott hátú. Megtudtuk, hogy a gyermekeket kicsi korukban — nők és gyakran a férfiak is — a hátukra kötözve cipelik, ettől nyomorodtak el.

— Csodálatos tapasztaltuk — mintegy az előbbi ellentétéppen —, hogy Japánban milyen magas a testkultúra, a sportélet. Minden városnak hatalmas, modern tornaterme és számos sportlétesítménye van.

— Szentanúi voltunk egy nagyszabású bányász-sztrájknak is, ahol a dolgozók legyelmesezt oszlopokban, ú. n. csöndes menetben vonultak végig a városban. Döbbenetes látvány volt számunkra ez a halk menet, amely félelmetes erőt sugárzott,

— Tokió hatalmas felhőkarcolókból álló városnak képzeltem el. Kissé csalódunk, amikor az alacsony faházak sokasága tárul elénk. Itt, a fővárosban is, majd mindenkinek saját kis háza van. Nagyon szép szokásuk viszont — ami úgyhiszem a japán ember lelkivilágát is tükrözi —, hogy minden udvarban, ha csak tényleg van, a helyi virágot vagy valami

Makrai Katalin a tokiói tornabemutatón, ahol az elmúlt évi eredményei alapján „Az év ifjúsági sportolója” második helyezést nyerte el

kedves, hangulatos zöld növényt lehet látni.

— És még valami. Később, bejöttén nehéz lehet a tokiói postások dolga. Ugyanis itt az utcáknak nincs nevük, de még számozva sincsenek. Csúpn kerületekre van tagolva a város. Egy „járt” kézbesítőjének mindenkit személyesen kell, hogy ismerjen. A külföldieknek szülő küldeményeket például e csaknem 13 millió lakosú fővárosban a követés-gekhez kézbesítik.

— Számomra életreszóló volt ez az élmény — jegyezte meg a beszélgetés végén Makrai Kati. Hadd tegyük hozzá: irigyljük a pompás élményért, de nagyon örülünk annak, ha az olimpia évében újra Tokióban járva — szakosztályának nagy ígéretű társaival együtt — szép eredményekkel öregbítjük a magyar sport, a PSE hírnevét.

— d —

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó: Besenyei Miklós
Rötitár: Főszervező: Horváth István
Felelős szerkesztő: Dudás János
Szerkesztőség: Budapest XIV. Cházár András u. 13. sz.
Telefon: 428-777
Megjelenik havonta 2000 példányban
Szklra Lanyounda, Budapest

JOGI TANÁCSADÁS

Egyik szaktársunk levélben fordult a Népszava szerkesztőségéhez, amelyben feltárta azokat a nehézségeket, amelyek a dolgozókra nézve különféle hátrányokat jelentenek.

A levél nyomán a szakszervezeti bizottság helyszíni szemlén megállapította, hogy a panaszként hátrányok fennállnak, de az alapul szolgáló osztott szolgáltatást az indítások és érkezések teszik szakszerűsége.

Ezután a dolgozó a szakszervezeti központozó írt levélben azt jelezte, hogy rossz néven vették bejelentését, sőt, azt is éreztették vele, hogy más munkakörbe való áthelyezésre számíthat.

Mivel az évek óta változatlan munkakörből való elmozdítás és a közérdekű bejelentés megtétele között nyilvánvaló összefüggés van, szakszervezetünk a törvényességet az ügyben — ha szükség lesz rá — mindenképpen biztosítani fogja.

Ebből az esetből is látható, hogy a dolgozók a közérdekű bejelentésektől némelykor azért tartózkodnak, mert attól tartanak, hogy a bejelentés következménye valamilyen ellenük irányuló meg-

torlás lesz. Pedig az 1957. évi IV. törvény 67. §. (1) bekezdése minden állampolgár jogává és kötelességévé teszi az állami és gazdasági élet minden területén a hibáknak és a fogyatékoságoknak az illetékes szervekhez való bejelentését.

A törvény 68. §. (3) bekezdése pedig a bejelentők védelmében a következőket rendel el:

„Ha a bejelentővel szemben — azért, mert az illetékes szervek figyelmét valamely hibára, szabálytalanságra felhívta — akár munkaviszonya körében, akár egyébként hátrányos intézkedéseket tesznek, az ilyen intézkedést tevő szerv felügyeleti szerve a törvényes állapotot köteles azonnal helyreállítani. Köteles továbbá gondoskodni arról, hogy a hátrányt szenvedett személy megfelelő erkölcsi elégtételt kapjon és az ügyből eredő anyagi kára is megtérüljön. A szerv vezetője az ilyen intézkedésért felelős személyt köteles a fennálló jogszabályok szerint felelősségre vonni.”

Ezt a mi szakszervezetünk is be fogja tartani.

Dr. Jankovich Lajos

AZ EGYEZTETŐ BIZOTTSÁGOK GYAKORLATÁBÓL

Közmegelégedéssel végződött K. J. munkügyi vitája

az egyeztető bizottsági eljárás során. Ebben az ügyben ugyanis olyan megegyezés történt, amely mind a dolgozó, mind a munkáltató megelégedésével találkozott.

K. J. szaktársunk ugyanis minden szakképesítés nélküli munkakörben dolgozott. Munkaviszonya felmondását mégsem fogadta el a vállalat. Ez ellen a határozat ellen folyt a tárgyalás, amely során a felek között létrejött a megegyezés. Tulajdonképpen ezt vette tudomásul az egyeztető bizottság.

K. A. prémium megvonása miatt fordult panaszszal

az egyeztető bizottsághoz, mert igazolatlan mulasztásra való hivatkozással prémiumát megvonták.

A panasznak az egyeztető bizottság helyt adott és a vállalatot az esedékes prémium megfizetésére kötelezte. Megállapította az egyeztető bizottság, hogy a dolgozó a mulasztott munkanap előtti este bejelentette rosszullétét, másnap pedig orvosi vizsgálaton és félútvizsgálaton jelent meg. Bár ezek során betegállományba nem vették, de a távollétét mégis igazoltnak kell tekinteni. Ezért a prémiumot „igazolatlan mulasztás” címén tőle megvonni nem lehet.

Tévesen kifizetett munkabér megtérítésére kötelezte

az egyeztető bizottság az igazgatóság kérelme alapján K. P. dolgozót. K. P. három hónapig át 200—200 forinttal

vett fel több fizetést, mint amennyi megillette.

A határozat 1962. december 23-án kelt, a túlélvezés pedig azonos év július-október hónapokban történt.

A tévesen kifizetett munkabér a kifizetéstől számított 30 napon belül lehet csak visszakövetelni. Ezen a határidőn túl csak akkor, ha a dolgozó a téves kifizetésről tudott, vagy a téves kifizetést maga idézte elő.

Ebben az esetben az egyeztető bizottság határozatát azaz indokolta, hogy a dolgozó a vitás hónapokat megelőzően három hónapon át mintegy 200—200 forinttal kapott kevesebbet és azután sem volt munkakörében oly változás, amely munkabér növekedést idézhetett volna elő, tehát tudnia kellett a túlélvezésről.

Az egyeztető bizottság alapos indokokkal hozta meg határozatát. Elfogadhatónak látszik annak megállapítása, hogy a dolgozó nem volt jóhiszemű. Hiányzik azonban a határozatból a részletesítési rendelkezés. Valószínű ugyanis, hogy a dolgozó egy összegben 600 forintot nem tud fizetni. Ez a kedvezmény azonban a munkáltató részéről utólag is megadható.

Nem helyes viszont a határozatban a fellebbezési határidőre megjelölt nyolc nap. Az Mt. V. 195. §-a esetére ugyanis a (3) bekezdés a jogorvoslatot illetően nem állapít meg külön határidőt. Ebben a vonatkozásban tehát a Mt. XVII. fejezetébe foglalt általános rendelkezések az irányadók. A fellebbezési határidő helyesen tehát 60 nap. (Legfelsőbb Bíróság P. 21. 310/1958. sz. határozat.)

J. L.